

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 167/08-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. mája 2008 predbežne prerokoval sťažnosť M. P. a B. P., obaja bytom T., zastúpených advokátkou JUDr. M. K., P., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. PN-5C/41/2002 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť M. P. a B. P. **p r i j í m a** na ďalšie konanie.
2. Sťažnosti M. P. a B. P. vedené pod sp. zn. I. ÚS 166/08 a sp. zn. I. ÚS 167/08 spája na spoločné konanie, ktoré sa bude viesť pod sp. zn. I. ÚS 166/08.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. januára 2008 doručená sťažnosť M. P. a B. P., obaja bytom T. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátkou JUDr. M. K., P., v ktorej namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. PN-5C/41/2002.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia 2. decembra 2002 podali okresnému súdu žalobu, ktorou sa domáhajú nahradenia prejavu vôle odporcu P. d. K. – S., so sídlom K.

Zákonom č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (v znení zákonov č. 428/2004 Z. z. a č. 757/2004 Z. z.) v znení neskorších predpisov došlo od 1. januára 2005 k prechodu výkonu súdnictva z okresného súdu na Okresný súd Trnava v dôsledku jeho zrušenia.

V súlade so zákonom č. 511/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, sa od 1. januára 2008 na prejednanie a rozhodnutie vecí sťažovateľov stal opäť miestne a vecne príslušným novozriadený okresný súd.

Podľa sťažovateľov v napadnutom konaní boli dosiaľ nariadené štyri pojednávania. Prvé z nich bolo nariadené až Okresným súdom Trnava 26. mája 2005, t. j. po tridsiatich mesiacoch od podania žaloby. Ďalšie dve pojednávania boli nariadené na 21. júl 2005 a 19. október 2005. Na ostatnom z nich bola žaloba sťažovateľov zamietnutá. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) na základe sťažovateľmi podaného odvolania uznesením z 31. mája 2006 rozsudok okresného súdu z 19. októbra 2005 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Ďalšie pojednávanie v predmetnej veci bolo nariadené po jedenástich mesiacoch na 24. apríl 2007 a okresný súd na ňom rozhodol rozsudkom. Krajský súd uznesením z 30. októbra 2007 zrušil rozsudok z 24. apríla 2007 a následne podľa sťažovateľov okresný

súd v ich veci opäť nekonal, čím do podania sťažnosti spôsobil v tomto konaní ďalší trojmesačný prieťah.

K využitiu účinných prostriedkov nápravy v predmetnom konaní sťažovatelia vo svojej sťažnosti uviedli: *„Predseda Okresného súdu mal vedomosť, že i v tejto veci dochádza k prieťahom (o čom svedčí i napr. fotokópia vyjadrenia predsedu Okresného súdu Trnava k ústavnej sťažnosti vedenej pod sp. zn. IV. ÚS 53/07) a z pozície svojho postavenia neurobil v ostatných veciach a najmä v tejto veci opatrenia, aby sa vo veci riadne konalo bez zbytočných prieťahov. Tomu nepomohla ani žiadosť o riadne konanie a rozhodnutie vo veci zo dňa 02. 12. 2007. Z tohto hľadiska využili sťažovatelia v zmysle čl. III tejto sťažnosti všetky iné právne prostriedky, ktoré im zákon na ochranu ich základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie sú oprávnení podľa osobitných predpisov, tak aby boli odstránené prieťahy v konaní, v zmysle zásady subsidiarity.“*

Na základe uvedeného skutkového základu sťažovatelia ústavnému súdu navrhli, aby vyslovil, že ich základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bolo postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. PN-5C/41/2002 porušené, priznal každému z nich primerané finančné zadost'učinenie vo sume 100 000 Sk a náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia (§ 25 ods. 1 a 3 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Na ústavnom súde prebieha konanie o sťažnosti sťažovateľov doručenej ústavnému súdu 21. januára 2008, ktorá bola prijatá na ďalšie konanie uznesením č. k. I. ÚS 166/08-13 z 22. mája 2008. Veci vedené ústavným súdom pod sp. zn. I. ÚS 166/08 a I. ÚS 167/08 spolu skutkovo súvisia a týkajú sa tých istých účastníkov, preto ústavný súd dospel k záveru, že v okolnostiach prípadu spojenie uvedených vecí na spoločné konanie prispeje ku komplexnému, a tým aj spravodlivému posúdeniu oboch vecí, ako aj hospodárnosti konania, lebo zníži počet potrebných úkonov. Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd považoval za vhodné na základe § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 112 ods. 1

OSP spojiť konanie o oboch sťažnostiach na spoločné konanie, a preto rozhodol tak, ako je uvedené v bode 2 výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. mája 2008